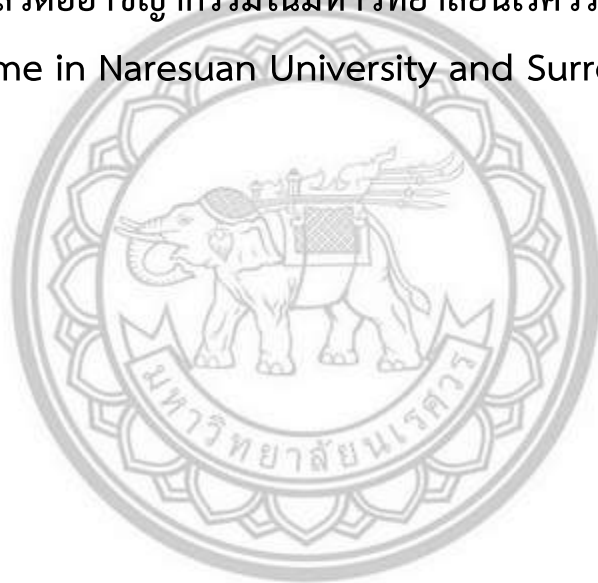

ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ
Fear Of Crime in Naresuan University and Surrounding Areas

ยุทธการ แย้มลา
ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี เสนอภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภูมิศาสตร์

ตุลาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีเรื่อง "ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ"
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตของสาขาวิชานิติศาสตร์มหาวิทยาลัย
นเรศวร

จรัสดาว คมเมือง

(ดร.จรัสดาว คมเมือง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์พัฒนา ราชวงศ์)

ประธานบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

(รองศาสตราจารย์พัฒนา ราชวงศ์)

หัวหน้าภาควิชาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกาศคุณูปการ

งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร. จรัสดาว คงเมือง ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำในการดำเนินงานตลอดจนตรวจแก้ไขความบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จและสมบูรณ์ได้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยเป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการทำงานวิจัยครั้งนี้และได้มอบโอกาสทางการศึกษาให้รวมถึงอาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้และความสามารถต่างๆให้กับผู้วิจัยเพื่อให้สามารถนำเอาความรู้ความสามารถที่เรียนมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ยุทธการ แยมลา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ชื่อเรื่อง	Fear Of Crime in Naresuan University and Surrounding Areas ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ
ผู้วิจัย	ยุทธการ แยมลา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.จรัสดาว คงเมือง
นิยามศัพท์เฉพาะ	ความกลัว, อาชญากรรม, พื้นที่ความกลัวต่ออาชญากรรม

บทคัดย่อ

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ มีการใช้แผนที่ Hotspot Map ในการอธิบายถึงบริเวณพื้นที่ที่นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรมีความรู้สึกกลัวต่อการเกิดอาชญากรรม โดยมีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบสอบถามแบบออนไลน์ผ่าน Google Form จำนวน 412 ชุด ซึ่งแบ่งเป็นข้อมูลจากเพศชายจำนวน 96 คน และเพศหญิงจำนวน 316 คน มีการจัดทำแผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ได้แก่ 1) นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรทุกชั้นปี 2) นิสิตชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนิสิตปีที่ 1 ส่วนใหญ่ยังพักอาศัยอยู่ในหอในที่ทางมหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้ และยังไม่มี การรับรู้เชิงพื้นที่โดยรอบมากนัก 3) นิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์เนื่องจากคนกลุ่มนี้นับเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดเหตุอาชญากรรมได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เที่ยวผับบาร์ และ 4) กลุ่มนิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดเหตุอาชญากรรมได้มากกว่านิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่พักอาศัยที่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมพื้นที่ที่นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรทุกชั้นปีส่วนใหญ่มีความรู้สึกกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด คือ บริเวณโค้งแปลงฝักงานคณะเกษตรฯ ซึ่งเป็นพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร บริเวณซอยร้านอาหารบูลิ้ม และบริเวณริมคลองชลประทานซอยประตู 5 เนื่องจากเป็นจุดที่มีความเปลี่ยวและความมืด ปกติไม่ค่อยมีคนโดยสารผ่าน จึงส่งผลทำให้เป็นจุดที่นิสิตมีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดมากกว่าจุดอื่น สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 นั้นบริเวณที่นิสิตมีความหวาดกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดคือ บริเวณโค้งแปลงฝักงานคณะเกษตรฯ พื้นที่ที่นิสิตที่เที่ยวผับบาร์มีความหวาดกลัวได้แก่บริเวณซอยร้านอาหารบูลิ้ม และบริเวณริมคลองชลประทานซอยประตู 5 หรือที่เรียกกันว่าซอยโลเกีย เนื่องจากเป็นย่านที่มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวผับหรือบาร์เป็นจำนวนมาก และกลุ่มสุดท้ายที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมงนั้น มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมที่สุดในพื้นที่บริเวณโค้งแปลงฝักงานคณะเกษตรฯ ภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการศึกษาข้างต้นได้มาซึ่งข้อมูลอันเป็นประโยชน์เพื่อนำไปใช้ในประชาสัมพันธ์นิสิตระมัดระวังตนเองเบื้องต้น ให้หลีกเลี่ยงการเดินทางผ่านบริเวณพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม และเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาช่วยดูแลแก้ไขในพื้นที่ที่นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรมีความรู้สึกกลัวต่อการเกิดอาชญากรรม

สารบัญ

บทที่	หน้า
ประกาศคุณูปการ	ก
บทคัดย่อไทย	ข
สารบัญ	ค
สารบัญรูปภาพ	ง
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 จุดประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 ขอบเขตการศึกษา	2
1.5 คำถามวิจัย	2
1.6 กรอบแนวคิด	3
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎี	5
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
3. วิธีการดำเนินวิจัย	
3.1 การเก็บและรวบรวมข้อมูล.....	14
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	14
3.3 เครื่องมือและโปรแกรมที่ใช้.....	23

สารบัญ (ต่อ)

3.4 การนำเข้าข้อมูล.....	23
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	23
4. ผลการวิจัย	
4.1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	24
4.2 คำถามเกี่ยวกับความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิต.....	27
4.3 สรุปผลการศึกษา	30
5. สรุปและอภิปรายผล	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	35
5.2 อภิปรายผล.....	36
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม	38

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1.1 กรอบแนวคิด	3
2.1 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม	5
2.2 ทฤษฎีการเลือกและทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน	9
3.1 ตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ขนาดความคลาดเคลื่อน	22
4.1 แผนภูมิวงกลมแสดงเพศ	24
4.2 แผนภูมิวงกลมแสดงอายุ	25
4.3 แผนภูมิวงกลมแสดงชั้นปี	25
4.4 แผนภูมิวงกลมแสดงคณะ	26
4.5 แผนภูมิวงกลมแสดงจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม	26
4.6 แผนภูมิวงกลมแสดงช่วงเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม	27
4.7 แผนภูมิวงกลมแสดงการใช้พาหนะในการเดินทาง	27
4.8 แผนภูมิวงกลมแสดงเวลาที่อยู่นอกที่พักอาศัย	28
4.9 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับหรือบาร์ในระยะเวลา 1 เดือน	28
4.10 แผนภูมิแท่งแสดงความกลัวอาชญากรรมที่จะเกิดกับตนเอง	29
4.11 แผนภูมิวงกลมแสดงการอยู่อาศัยกับรูมเมท	29
4.12 แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม	31
4.13 แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตชั้นปีที่ 1	32
4.14 แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์ ..	33
4.15 แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตที่อยู่นอกหอพักเกิน 7 ชั่วโมง	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมถือเป็นปัญหาใหญ่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในประเทศไทยซึ่งมีอัตราการเกิดขึ้นค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงที่เพิ่มมากขึ้นด้วย สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พื้นที่ที่เป็นจุดล่อแหลมหรือจุดเสี่ยงทำให้ผู้กระทำผิดสามารถลงมือก่อเหตุอาชญากรรมได้ง่าย เช่น บริเวณพื้นที่ที่รกร้าง หรือบริเวณป้ายรถประจำทางที่แสงสว่างส่องไม่ถึงหรือไม่เพียงพอ ซึ่งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อจิตใจของประชาชน ทำให้ประชาชนมีความหวาดกลัวในการที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมถึงแม้จะไม่เคยประสบปัญหาอาชญากรรมมาก่อน จึงจำเป็นที่ต้องสำรวจจุดเสี่ยงและจุดล่อแหลมต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมในแต่ละพื้นที่ เพื่อลดความกลัวต่ออาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น

สถานที่ที่มีความปลอดภัยแน่นอนหรือสถานที่ที่มีคนพลุกพล่านยังสามารถเกิดเหตุอาชญากรรมได้ ซึ่งบริเวณรอบมหาวิทยาลัยเรศวรก็เป็นอีกบริเวณหนึ่งซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่มีความเปลี่ยวทำให้มีโอกาสที่จะเกิดอาชญากรรมมากพอสมควร ถึงแม้บริเวณรอบมหาวิทยาลัยจะมีร้านค้าและมีคนพลุกพล่านแต่ก็ยังเคยเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นมาแล้ว กรณีที่เคยเกิดขึ้นก็จะเป็นการโดนจี้ชิงทรัพย์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดที่จะศึกษาความกลัวต่ออาชญากรรมในรูปแบบของเชิงพื้นที่ เพื่อเป็นการทำความเข้าใจว่าพื้นที่ใดบ้างเป็นพื้นที่ที่ก่อให้เกิดความหวาดกลัว เป็นพื้นที่เสี่ยงหรือล่อแหลมในการเกิดอาชญากรรม ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและทำให้ลดความเสี่ยงในจุดที่เป็นจุดล่อแหลมและจุดเสี่ยง เพื่อที่นิสิตและบุคลากรที่อาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัย และโดยรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรได้ป้องกันตัวเองเบื้องต้น และคอยระวังตัวไม่ให้ผู้กระทำผิดสามารถลงมือก่อเหตุอาชญากรรมได้ ทำให้พื้นที่เสี่ยงมีความปลอดภัยมากขึ้น ลดความกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตและบุคลากรมากขึ้น และจากผลการศึกษาอาจนำไปสู่การปรับปรุงสภาพแวดล้อม เพื่อให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาบริเวณจุดเสี่ยงหรือพื้นที่ที่นิสิต รู้สึกถึงความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและบริเวณโดยรอบ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถแสดงบริเวณจุดความกลัวหรือพื้นที่ที่นิสิตรู้สึกถึงความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรม
2. ทราบถึงช่วงเวลา ที่ก่อให้เกิดความกลัวต่ออาชญากรรม
3. มหาวิทยาลัยนเรศวรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยเรื่องนี้ไปปรับใช้ ทำให้มหาวิทยาลัยมีความปลอดภัย และอาจช่วยให้เหตุอาชญากรรมบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร ลดน้อยลง

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1) ขอบเขตเชิงพื้นที่

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับพื้นที่ความกลัวต่ออาชญากรรมในเขตพื้นที่อำเภอเมือง ต.ท่าโพธิ์ จังหวัดพิษณุโลก โดยจำกัดอยู่ในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร และกำหนดจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

2) ขอบเขตเชิงปริมาณ

โดยจะมีการเก็บข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

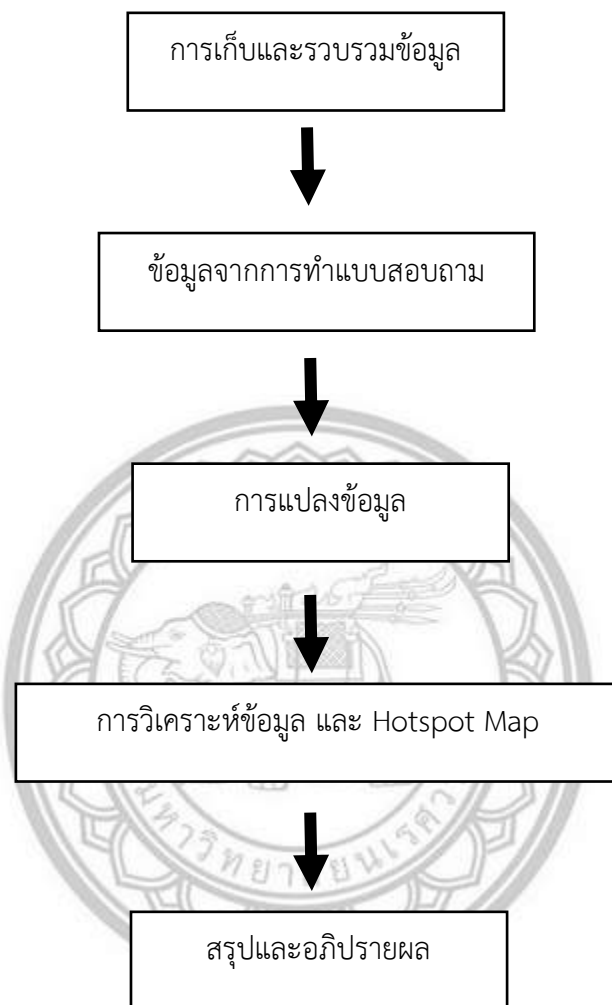
Copyright by Naresuan University

All rights reserved

1.5 คำถามวิจัย

- 1) นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในระดับใด
- 2) บริเวณใดที่นิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยรู้สึกถึงความกลัวมากที่สุด
- 3) ช่วงเวลาส่งผลต่อต่อระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของผู้คนหรือไม่
- 4) พื้นที่ใดบ้างที่คนรู้สึกหวาดกลัวในการเกิดอาชญากรรม

1.6 กรอบแนวคิด

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความกลัว

เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการรับรู้ภัยคุกคามของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสมองและการทำงานของอวัยวะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในที่สุด เช่น การวิ่งหนี การหลบซ่อน หรือการซื้อคจากเหตุการณ์ที่ทำร้ายจิตใจ ความกลัวอาจเป็นการตอบสนองต่อตัวกระตุ้นที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน หรือในอนาคต ซึ่งรับรู้ว่าเป็นความเสี่ยงต่อสุขภาพหรือชีวิต สถานภาพ อำนาจ ความปลอดภัย หรือความมั่งคั่ง หรือสิ่งมีค่าใด ๆ การตอบสนองความกลัวเกิดขึ้นได้จากการรับรู้อันตรายที่นำไปสู่การเผชิญหน้าหรือการหลบหนีจากภัยคุกคาม ซึ่งในกรณีความกลัวสุดโต่ง อาจทำให้ช็อคหรือชาได้

2. อาชญากรรม

พฤติกรรมที่มีการกระทำผิดโดยผู้กระทำผิดมีเจตนาในการกระทำความผิด โดยเป็นการกระทำ ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรง มีความรุนแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบจำนวนมากต่อสังคม อันเป็นการกระทำที่มีการละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง

3. ความกลัวต่ออาชญากรรม

คือ ความกลัวว่าจะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมเมื่อเทียบกับความน่าจะเป็นที่แท้จริงของการเป็นเหยื่ออาชญากรรมขณะที่ความกลัวของอาชญากรรมสามารถแยกความแตกต่างในความรู้สึกของประชาชนความคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับความเสี่ยงส่วนบุคคลของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางอาญายังสามารถสร้างความแตกต่างระหว่างแนวโน้มที่จะเห็นสถานการณ์ที่น่ากลัวประสบการณ์จริงในสถานการณ์เหล่านั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

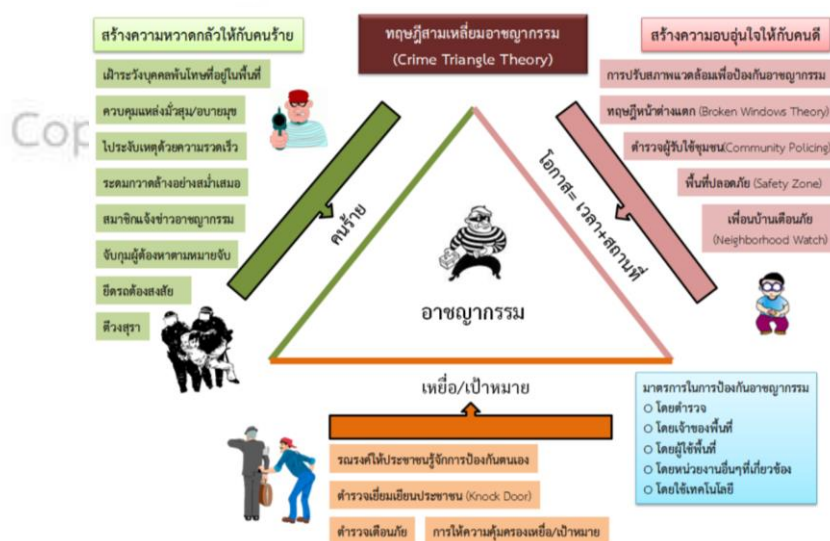
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ได้อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้านคือ

1) ผู้กระทำผิด/ คนร้าย (Offender) หมายถึงผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิดจะต้องดำเนินการลดหรือควบคุมคนร้ายในพื้นที่ให้หมดหรือมีปริมาณลดลงเช่นเฝ้าระวังบุคคล พันโทษควบคุมแหล่งอบายมุขสิ่งผิดกฎหมายที่อาจเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรมการระดมกวาดล้างการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับค้างเก่า เป็นต้น

2) เหยื่อ (Victim) / เป้าหมาย (Target) หมายถึงบุคคลสถานที่หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อหรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการซึ่งตำรวจต้องออกเยี่ยมเยียนประชาชนเพื่อให้ความรู้ในการป้องกันตนเองทั้งนี้การป้องอาชญากรรมเชิงรุกลักษณะนี้ต้องมีการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจึงประสบผลสำเร็จ

3) โอกาส (Opportunity) หมายถึงช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมตำรวจต้องพยายามตัดช่องโอกาสของคนร้ายด้วยการออกตรวจของสายตรวจให้คำแนะนำประชาชนในการปรับสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันเหตุเช่นการเพิ่มแสงสว่างติดตั้งสัญญาณเตือนภัยติดตั้งกล้องวงจรปิดและควบคุมพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ

ภาพที่ 2.1: ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม

ที่มา: พันตำรวจเอกชรินทร์ โกพัฒน์ตา (2557)

2.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดของสำนักอาชญาวิทยากลุ่ม **ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theories)** โดย Barlow (1996: 468) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม เป็นทฤษฎีกลุ่มหนึ่งที่อธิบายถึงแนวทางที่บุคคลกลายเป็นอาชญากร ซึ่งให้เห็นถึงคุณลักษณะของบุคคลที่ได้รับผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม ที่ถือเป็นการแสดงตัวตน หรือยืนยันตนเองในสายตาคนอื่น โดยแต่ละบุคคลก็จะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันไป คุณลักษณะทางสังคม เช่น ความน่าเชื่อถือ สถานะ หรือแนวคิด โดยเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะ ทางสังคมของบุคคลโดยบุคคลจะใช้คุณลักษณะเหล่านี้ในการกำหนดพฤติกรรมของตนให้แตกต่างจากบุคคลอื่น ดังนั้นความผิดทางอาญาถือเป็นคุณลักษณะหนึ่งทางสังคม และเมื่อบุคคลกลายเป็นอาชญากร สถานะนั้นก็จะได้รับการยืนยัน รวมถึงบุคคลอื่นก็จะปฏิบัติต่อพวกเขาเช่นนั้น ด้วย โดยทฤษฎีกระบวนการทางสังคมจะเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เชื่อมโยงระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคคลต่อผู้อื่น เช่น แรงจูงใจส่วนบุคคล แนวความคิด ทศนคติ พฤติกรรม และ บุคลิกลักษณะ เป็นต้น รวมถึง สุดสงวน สุทีสร (2546: 83-84) ได้กล่าวว่า กระบวนการทางสังคม มองว่า คนได้ถูกขัดเกลา (Socialization) จากสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน ที่ทำงาน เป็นต้น ซึ่งถ้าหากความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกและได้รับการสนับสนุน คนจะ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมเป็นอย่างดี ในทางตรงข้าม หากความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ คนก็จะฝ่าฝืนกฎระเบียบ นำไปสู่พฤติกรรมอาชญากรรม อีกทั้งทฤษฎีกระบวนการทางสังคม เชื่อว่า คนไม่ว่าจะเชื้อชาติ ชนชาติ หรือเพศใดก็ตาม ต่างก็จะมีศักยภาพที่จะเป็นอาชญากรได้ทั้งสิ้น คนจนหรือคนชั้นต่ำมีปัญหาทางเศรษฐกิจสูงได้รับการดูแล มีการศึกษาน้อย ครอบครัวแตกแยก จึงมีโอกาสหรือความสามารถก่ออาชญากรรมสูง ในขณะที่ชนชั้นกลางมักมีสถานะทางสังคมดีกว่า ครอบครัวอบอุ่น ไม่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นที่ยอมรับทางสังคม จึงมีโอกาสหรือความสามารถ ในการกระทำความผิดน้อย แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าชนชั้นกลางหรือกลุ่มที่มีความพร้อมจะไม่กระทำความผิดเลย สิ่งนี้จะขึ้นอยู่กับ การขัดเกลาทางสังคมเป็นสำคัญ ซึ่งจะเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคม เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งไม่ว่าจะอยู่ชนชั้นใด ๆ หากแต่ได้รับการขัดเกลาไปในทางที่ดีแล้ว เขาก็จะเป็น บุคคลที่มีโอกาสหรือศักยภาพในการกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรมต่ำ นอกจากนี้แนวคิดทฤษฎี กระบวนการทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์มี 3 ส่วน คือ 1) **ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)** 2) **ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social Control Theory)** และ 3) **ทฤษฎีปฏิกิริยาของสังคม หรือการตีตรา (Social Reaction/Labeling Theory)** ซึ่งในการศึกษา ครั้งนี้มุ่งศึกษาในส่วนของทฤษฎีการเรียนรู้ของ Aker ดังมีรายละเอียด ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ Reid (2006: 173-175) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้นี้เบอร์เกสและเอเคอร์ได้พัฒนา มาจากแนวคิดการคบหาสมาคมที่แตกต่างตามทฤษฎีของซัทเธอร์แลนด์และหลักการทฤษฎีพฤติกรรม ที่ทันสมัย ซึ่งเอเคอร์ได้นำหลักการทั้งสองมาผสมผสานกัน รวมถึงทำการทดสอบ จนกระทั่งได้ ทฤษฎีใหม่ที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายกว่า ที่เรียกว่า “ทฤษฎีการเรียนรู้”

ทฤษฎีการเรียนรู้มีสมมติฐานพื้นฐาน คือ “การเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมเป็นกลไกขั้น แรกที่มีผลต่อเงื่อนไขการแสดงพฤติกรรมหรือท่าทางของบุคคล กล่าวคือ จะเป็นตัวกระตุ้นให้ บุคคลนั้น ๆ แสดงพฤติกรรมตาม หรือแสดงพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งขึ้น” โดยเงื่อนไขโดยตรงหรือการเลียนแบบจะเป็นตัวกำหนดให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ อีกทั้งรางวัลหรือการสนับสนุนทางบวกเช่น ความสามารถในการหลีกเลี่ยงต่อการถูกลงโทษ และการสนับสนุนทางลบ ก็ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเช่นกัน ดังนั้น การตัดสินใจของบุคคลที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมที่ เบี่ยงเบนต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับการสนับสนุนที่แตกต่างกัน หมายรวมถึงการได้รับรางวัลหรือโทษ ตั้งแต่อดีต และในปัจจุบัน นอกจากนี้การสนับสนุนที่แตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลเลือก แสดงพฤติกรรมกระทำผิดซ้ำในครั้งต่อไปได้เช่นกัน

การเรียนรู้ทางสังคมเกิดขึ้นครั้งแรกในกระบวนการคบหาสมาคมที่แตกต่างกล่าวคือ บุคคลจะมีปฏิกิริยาและให้คำนิยามตามกลุ่มที่เป็นตัวแบบตามการสนับสนุนที่แตกต่างกันทาง สังคมโดยบุคคลจะเรียนรู้และให้คำนิยามของพฤติกรรมผ่านการเลียนแบบภายในกลุ่มกล่าวคือ คำนิยามเป็นการสนับสนุนของกลุ่มที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Aker's Social Learning Theory) โดย Aker (2003) ได้พัฒนาทฤษฎี การเรียนรู้มาจากหลักการสำคัญในทฤษฎีของชัทเธอร์แลนด์ จนกระทั่งได้นำเสนอเป็นทฤษฎีที่ชื่อว่า **ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)** โดยแท้จริงแล้วทฤษฎีนี้ยังคงยึดหลักการ ของการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน เพียงแต่นำมาผสมผสานรวมกับหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ พฤติกรรม ซึ่งส่งผลให้ทฤษฎีใหม่นี้สามารถอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมและการกระทำผิดได้ มากกว่าทฤษฎีเดิม เอเคอร์ได้แสดงให้เห็นว่าทฤษฎีการเรียนรู้สามารถอธิบายพฤติกรรม อาชญากรรมต่าง ๆ ได้เกือบทุกประเภท ครอบคลุมถึงการติดยาเสพติด การติดสุรา พฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ อาชญากรรมคอเช็ตขาว องค์กรอาชญากรรม อาชญากรรมืออาชีพออาชญากรรม รุนแรง การกระทำอัตวินิบาตกรรม และความบกพร่องทางจิต ซึ่งเอเคอร์ได้อ้างว่าหลักการของ ทฤษฎีนี้ครอบคลุมถึงตัวแปรที่กระตุ้นหรือควบคุมพฤติกรรมอาชญากรรม และทำหน้าที่จูงใจหรือ ทำให้ลดน้อยลงซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยทฤษฎีนี้มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ (พรชัย ชันตี, 2553: 225-226)

1) การคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association) การคบหาสมาคมที่แตกต่างหมายความว่าถึง กระบวนการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในการให้ความยอมรับหรือไม่ยอมรับพฤติกรรมผิดกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมายหลักการนี้ครอบคลุมทั้งมิติในการคบหาสมาคมและค่านิยมของสังคม มิติในการคบหาสมาคมคือ การที่บุคคลได้มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เข้าร่วมในพฤติกรรมเดียวกัน ส่วนมิติค่านิยมนั้นเป็น ประสบการณ์ที่บุคคลได้ประสบกับรูปแบบต่าง ๆ ของบรรทัดฐานและค่านิยมในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น กลุ่มชนที่บุคคลได้มีการคบหาสมาคมนอกจากได้รับการยอมรับแล้วยังเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีการเลียนแบบและการสนับสนุนพฤติกรรมอาชญากรรมหรือพฤติกรรมถูกกฎหมาย กลุ่ม บุคคลที่สำคัญคือ

ครอบครัวและเพื่อนฝูงรองลงมาคือ เพื่อนบ้าน อาจารย์ หรือครูกฎหมายและผู้มีอำนาจปกครองตลอดจน สื่อมวลชนหรือแหล่งที่มาของทัศนคติหรือรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนี้การคบหาสมาคมที่เกิดขึ้นก่อนมีระยะเวลา นานกว่ามีความถี่บ่อยครั้งกว่าและบุคคลหรือสิ่งที่เป็น ต้นแบบให้ความสำคัญมากกว่าหรืออยู่ใกล้ชิดมากกว่า ก็จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าเช่นกัน

2) คำนิยาม (Definition) คำนิยาม หมายถึง ทัศนคติหรือความหมายที่บุคคลยึดติดหรือมีต่อพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง กล่าวคือ การกำหนดทิศทาง การให้เหตุผลหรือความหมายของสถานการณ์และ ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมหรือการกระทำใดว่าถูกหรือผิด ดีหรือเลว เป็นที่ต้องการหรือไม่ต้องการมีเหตุผล หรือไม่มีเหตุผล ซึ่งคำนิยามมีทั้งคำนิยามทั่วไป (General Definition) หมายถึง การที่บุคคล ยอมรับตาม หลักการที่ศาสนา จริยธรรม และบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมกำหนด และไม่ยอมรับพฤติกรรมที่ผิด กฎหมายหรืออาชญากรรม และคำนิยามเฉพาะ (Specific Definition) จะ ชี้้นำให้บุคคลเข้าร่วมการกระทำใด การกระทำหนึ่งเฉพาะเจาะจง เช่น บุคคลหนึ่งยอมรับว่าการลัก ทรัพย์เป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่ไม่เห็นว่า การเสพยาเสพติดเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ซึ่งหากบุคคลไม่ยอมรับการกระทำผิดใด บุคคลนั้นก็จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดนั้น ๆ แต่ใน ขณะเดียวกันหากบุคคลมีทัศนคติในทางบวกกับพฤติกรรมอาชญากรรมบุคคลนั้นก็ จะมีแนวโน้มที่จะมี พฤติกรรมผิดกฎหมาย อีกทั้งทัศนคติหรือความหมายของบุคคลต่อพฤติกรรม ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายนี้ จะถูกพัฒนาผ่านทางความใกล้ชิดและการสนับสนุนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การให้คำนิยาม ผู้กระทำผิดอาจ ใช้เพื่อเป็นการแก้ตัวหรือป้องกันตัวจากพฤติกรรมการกระทำผิดที่ได้กระทำไปแล้ว

3) การสนับสนุนที่แตกต่างกัน (Differential Reinforcement) การสนับสนุนที่แตกต่างกันนั้น หมายถึง ความถึง ความสมดุลของความคาดหวัง หรือความ สมดุลระหว่างรางวัลและโทษที่เป็นผลมาจาก พฤติกรรมของบุคคล บุคคลจะเว้นจากการกระทำผิด หรือกระทำผิดจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์เกี่ยวกับรางวัล และโทษที่เป็นผลมาจากพฤติกรรมนั้นใน อดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต ความเป็นไปได้ของการกระทำผิดซ้ำจะ ขึ้นอยู่กับรางวัลที่ได้รับจากการกระทำผิด ตัวอย่างเช่น การได้รับการยอมรับ มีความรู้สึกที่ดีขึ้น หรือได้เงินมาก ขึ้นเราเรียกว่า “การสนับสนุนในทางบวก” (Positive Reinforcement) สำหรับ “การสนับสนุนในทางลบ” (Negative Reinforcement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงหรือหลบหนีได้จากเหตุการณ์ที่ตนไม่ ต้องการ ซึ่งก็จะทำให้บุคคลกระทำผิดซ้ำได้ด้วย การสนับสนุนที่แตกต่างกันนี้หากเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และเป็น ปริมาณมากก็จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมผิดกฎหมายเพิ่มมากขึ้น

4) การเลียนแบบ (Imitation) การเลียนแบบ หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องในพฤติกรรมหลังจากที่ได้ มีการสังเกต พฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันของบุคคลอื่น โดยการเลียนแบบจะเกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและ รูปแบบของพฤติกรรมที่ถูกสังเกต ตลอดจนถึงที่ได้รับจากพฤติกรรมนั้น นอกจากนี้คุณลักษณะหรือ รูปแบบที่ได้

จากการสังเกตจะมาจากกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต รวมถึงจากสื่อมวลชนซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ดังนั้นการสังเกตจึงมี ความสำคัญต่อการสร้างพฤติกรรมใหม่มากกว่าที่จะคงไว้หรือหยุดพฤติกรรมที่ได้สร้างขึ้นมาแล้ว และมีความสำคัญต่อการรักษาพฤติกรรมที่ได้เกิดขึ้นแล้วด้วย

2.1.3 ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน (Routine Activities Theory) มีแนวคิดที่ว่าสถิติอาชญากรรมที่เป็นผลผลิตของอาชญากรรม และถ้าเพิ่มคนดูแล (Guardian) มากขึ้นจะลดเป้าประสงค์หรือเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมได้ในขณะเดียวกันจะลด สถิติของผู้กระทำผิดลงด้วย ในทางกลับกันถ้าลดจำนวนคนดูแล สถิติอาชญากรรมจะสูงขึ้น ทฤษฎีกิจวัตรประจำวันเสนอแนวคิดว่าการมีกิจกรรมประจำวันของเรา ทำอย่างสม่ำเสมอ และปฏิบัติ เช่นนี้ตลอดเวลา ทำให้ตัวอาชญากรสังเกตได้และวางแผนได้ซึ่งจากงานศึกษาของ Cohen Felson(1979) อ้างถึงใน พรชัย ชันตี, 2543: 26) พบว่าบุคคลที่ชอบออกไปเที่ยวเตร่ข้าง นอกที่พักอาศัยแทนที่จะอยู่ในที่พัก มักจะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมประเภททำร้ายร่างกาย ชิงทรัพย์ หรือข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น ซึ่งผู้ศึกษามีความเห็นว่างัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจ ของผู้ก่ออาชญากรรม ก็คือจะทำการสังเกตถึงกิจวัตรประจำวันของเหยื่อนั้นเอง

ทฤษฎีการเลือก		ทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน
1. เป้าหมายที่เหมาะสม	เป้าหมาย +	1. กิจวัตรที่ทำทุกวันเหมือนเดิม
2. ขาดการดูแลของผู้ดูแล	โอกาส +	2. ไม่มีใครอยู่บ้าน/เดินคนเดียว
3. เทคนิคการประกอบอาชญากรรม	แรงจูงใจ อาชญากรรม	3. สร้างการยอมรับให้ตัวเอง

ตาราง 2.2: ทฤษฎีการเลือกและทฤษฎีกิจวัตรประจำวัน
ที่มา: พันตำรวจเอก ไกรวุฒิ วัฒนสิน (2561)

ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้วในการอธิบายสาเหตุการเกิดอาชญากรรมของกลุ่มทฤษฎีตาม แนวคิดของสำนักคลาสสิกนี้มองว่ามนุษย์มีอิสระที่จะเลือกตัดสินใจในสิ่งที่เห็นว่าได้ประโยชน์มากกว่า สิ่งที่เสียโดยมีหลักปรัชญาที่สำคัญ ก็คือ “มนุษย์มีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์โดยในการตัดสินใจเลือกกระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ มนุษย์จะพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมีเหตุมีผลเพื่อพิจารณาและคำนวณถึงผลประโยชน์หรือผลเสีย ที่จะได้รับการกระทำนั้น ๆ หลังจากนั้นจึงเลือกหรืองดเว้นพฤติกรรมนั้น สำนักคิดกลุ่มนี้มีความ เชื่อว่าหากจะป้องกันไม่ให้มนุษย์กระทำผิดกฎหมาย บทลงโทษของ

กฎหมายต้องมีลักษณะที่รุนแรงแน่นอน และรวดเร็วเพื่อให้มนุษย์เชื่อหรือมองเห็นว่าผลเสียที่จะได้รับการทำผิดมีมากกว่า ผลประโยชน์ในที่สุดจะส่งผลทำให้มนุษย์เลือกที่จะงดเว้นไม่กระทำความผิด จากแนวคิดทฤษฎีนี้ จึงกล่าวได้ว่า บุคคลที่เลือกจะกระทำพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายนั้น ก็เนื่องมาจากการที่ไม่เกรงกลัวกฎหมาย บทลงโทษที่ได้รับไม่มีความรุนแรง ดังนั้นในการที่จะตัดสินใจกระทำผิดลงไปในนั้น ย่อมต้องมี การคิดพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมีเหตุมีผล เพื่อพิจารณาและคำนวณถึงผลประโยชน์หรือ ผลเสียที่จะได้จากการกระทำนั้น ๆ แล้ว

ทฤษฎีอาชญาวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม ได้อธิบายถึงการกระจายตัวและปฏิกริยาระหว่างกัน ของเป้าหมาย (เหยื่อ) คนร้าย และ โอกาสในการกระทำผิด ข้ามห้วงเวลา และสถานที่ทำให้เข้าใจลักษณะเฉพาะของสถานที่ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกมีความสำคัญเพราะคุณลักษณะเหล่านี้จะเพิ่มโอกาสซึ่งคนร้ายอาจพบได้ระหว่างการดำเนินกิจกรรมประจำวันของพวกเขา แม้ว่าแนวความคิดนี้จะถูกนำมาพิจารณาเพื่อประยุกต์ใช้ในการป้องกันอาชญากรรม แต่แนวคิดเบื้องต้นของอาชญาวิทยาสิ่งแวดล้อมปรับเปลี่ยนจากการวิเคราะห์เชิงบุคคลมาเป็นการวิเคราะห์เชิง สถานที่ ลักษณะเฉพาะของแต่ละสถานที่ถูกมองว่าเป็นกุญแจสำคัญที่จะอธิบายถึงการกระจุกตัวของ ปรากฏการณ์อาชญากรรม เช่น หัวมุมถนนที่มีแสงไฟส่องสว่างน้อย และประกอบด้วยมีอาคารกร้าง ย่านที่อยู่ใกล้ถนนสายที่มีการสัญจรหนาแน่นมีรั้วผ่านไม่ขาดสายจะกลายเป็นสถานที่ในอุดมคติของ ตลาดการค้ายาเสพติด การขาดแสงไฟส่องสว่างที่เหมาะสมการละเลยแหล่งซุกซ่อนช่องสุ่ม (Stash) โดยรอบของอาคารกร้างว่างเปล่า การเดินทางผ่านอย่างสม่ำเสมอของลูกค้าที่มีศักยภาพ (Potential Customs) บนถนนที่มีการสัญจรหนาแน่น และการขาดข้อมูลข่าวสารในการควบคุมทางสังคม (ในรูปแบบของการป้องกันตนเอง) ณ สถานที่เช่นนี้จะก่อให้เกิดโอกาสที่น่าดึงดูดใจในการค้ายาเสพติด เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สูญเสียต่ำสุด พฤติกรรมการสื่อสารพฤติกรรมมีส่วนร่วม และพฤติกรรมการแสวงหาข้อมูลจากการศึกษางานวิจัยของ ตติยา ปัฐยาวัต และคณะ (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความหวาดกลัวอาชญากรรมของวัยรุ่นหญิงไทยโดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 208 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านกระบวนการทดสอบเครื่องมือตามหลักวิชาการ ประกอบด้วยคำถาม 29 ข้อ โดยวัดความกลัวจาก 6 ด้านดังนี้ พฤติกรรมการหลีกเลี่ยง พฤติกรรมการป้องกัน พฤติกรรมอันเป็นหลักประกัน เพื่อให้เกิดความ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงมีความหวาดกลัวอาชญากรรมร้อยละ 54.94 อยู่ในระดับปานกลางสรุปได้ว่ามีความหวาดกลัวด้านพฤติกรรมอันเป็นหลักประกันด้านการสูญเสีย ร้อยละ 64.93 ส่วนพฤติกรรมที่ตอบโต้อาชญากรรมน้อยที่สุด คือ ด้านพฤติกรรมการแสวงหาข้อมูล ร้อยละ 48.34 อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงยังคงมองว่าอาชญากรรมเป็นเรื่องที่ไกลตัว

จากการศึกษางานวิจัยของ **กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (2018)** ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้สูงอายุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของผู้สูงอายุ ที่เชื่อถือได้และเป็นมาตรฐานอ้างอิงในการวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อไป โดยวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ด้านที่ 2 ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมประเภทต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของผู้สูงอายุ ด้านที่ 3 พฤติกรรมการแสดงออกถึงความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ของผู้สูงอายุ และนำเอาข้อมูลที่ได้มาหาค่า (**Index of item objective congruence : IOC**) ผลการวิจัยพบว่าระดับชั้นทางสังคมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นประสบอาชญากรรมด้วยตนเองหรือรับรู้ข้อมูลอาชญากรรม จากบุคคลอื่นหรือจากสื่อเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม แต่พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของแต่ละบุคคลจะไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับทัศนคติหรือความเชื่อส่วนบุคคล

จากการศึกษางานวิจัยของ **ปิยะชัย ถิ่นไทยงาม (2017)** ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของพื้นที่เสี่ยงของอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยใช้การวิเคราะห์หาพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินในอำเภอเมืองพิษณุโลก มีการใช้แผนที่เพื่ออธิบายถึงบริเวณที่มีความหนาแน่นของ การเกิดเหตุอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน และใช้ข้อมูลอาชญากรรมในปี พ.ศ.2558 ที่ เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก

ผลการศึกษาพบว่า การเกิดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในตำบลในเมือง และตำบลท่าโพธิ์ สาเหตุเนื่องมาจากตำบลในเมืองมีผู้คนจำนวนมากและเป็นย่านใจกลางเมือง ส่วนตำบลท่าโพธิ์เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยนเรศวรจึงทำให้มีผู้คนเยอะทั้งนิสิตและบุคลากร จึงทำให้ทั้งสองตำบลนี้มีพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมที่เสี่ยงต่อทรัพย์สินสูง

จากการศึกษางานวิจัยของ **Wichein Prechathamwong และ Veenunkarn Rujiprak (2017)** ได้ศึกษาเกี่ยวกับแบบจำลองเชิงสาเหตุของความกลัวต่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจระดับความกลัวต่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ประชาชนชาวกรุงเทพฯ ที่อาศัยอยู่ในเขตชั้นในเขตชานเมืองและชานเมืองจำนวน 960 คน โดยข้อมูลถูกเก็บรวบรวมตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2558 ถึงธันวาคม พ.ศ.2558 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าเพศหญิงมีช่องโหว่และการรับรู้ถึงความเสี่ยงต่อความกลัวต่ออาชญากรรมสูงกว่าเพศชาย นอกจากนี้เพศและประสบการณ์ในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมก็มีผลทางอ้อมต่อความกลัวต่ออาชญากรรมด้วยเช่นกัน ผลการวิจัยให้ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อส่งเสริมมาตรการป้องกันที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในชุมชนและแนวทางในการลดระดับความกลัวของอาชญากรรม

จากการศึกษางานวิจัยของ Adam Boessen และคณะ (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางสังคมและความกลัวของอาชญากรรม: พิจารณาดำเนินงานเชิงพื้นที่และช่วงเวลาของวัน โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ หลายแห่งจากข้อมูลการศึกษาเครือข่ายไร้สัญชาติขนาดใหญ่ที่มีตำแหน่งเชิงพื้นที่ที่มีตัวอย่างประชากร จากผู้ตอบแบบสอบถามในแคลิฟอร์เนียตอนใต้เพราะต้องการใช้ข้อมูลนี้กับข้อมูลอาชญากรรมขนาดเล็กในละแวกใกล้เคียงแต่ผลการวิจัยพบว่าลักษณะที่แท้จริงของบทบาทนั้นได้ถูกนำมาผสมกันความสัมพันธ์ทางสังคมมากขึ้นอาจเกี่ยวข้องกับความกลัวอาชญากรรมน้อยลงผ่านบทบาทของพวกเขาในการดำเนินการโดยรวมความไว้วางใจและการสนับสนุนทางอารมณ์ แต่ยังคงมีความกลัวอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากบทบาทของพวกเขาในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบอาชญากรรมในท้องถิ่น ซึ่งให้เห็นถึงความแตกต่างในการเชื่อมโยงทางสังคมว่ามีความสำคัญอย่างไรต่อความกลัวอาชญากรรมด้วยกลไกต่าง ๆ เหล่านี้

จากการศึกษางานวิจัยของ กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดความหวาดกลัวจากภัยอาชญากรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน โดยส่วนที่ 1 คือการตรวจสอบเครื่องมือวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่า Index of Item Objective Congruence (IOC) ส่วนที่ 2 คือ การทดลองใช้เครื่องมือเพื่อหาความแม่นยำ และความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาร์ช

จากการศึกษาพบว่า การตรวจสอบค่าความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC) ที่ทำการทบทวนวรรณกรรม จำนวนทั้งสิ้น 75 ข้อ มีค่าถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 จำนวน 49 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบผสม และรูปแบบการแบ่งเครื่องมือตามความหมายของความหวาดกลัวภัย โดยแบ่งออกเป็น เครื่องมือที่ใช้วัดความกังวลในการตกเป็นเหยื่อ

จากการศึกษางานวิจัยของ นิศพล รักษาธรรม และเกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์ (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของหญิงที่โดยสารรถยนต์ (รถแท็กซี่) โดยในการศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของหญิงที่โดยสารรถยนต์ (รถแท็กซี่) และปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของหญิงที่โดยสารรถยนต์ (รถแท็กซี่) ได้ใช้วิธีการดำเนินงานทำวิจัยในเชิงเอกสาร และเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเพศหญิงจำนวน 433 คนที่เคยโดยสารรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิจัย

จากผลการทำวิจัยพบว่า ระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของหญิงต่อการโดยสารรถแท็กซี่อยู่ในระดับมาก ซึ่งระดับความหวาดกลัวนี้ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงที่แตกต่างกันไปจากปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษางานวิจัยของ ญัฐวิทย์ ใจชมชื่น และเสกสัณ เครือคำ (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจนครบาลประชาชื่น โดยศึกษาจากข้อมูลประชากรที่พักอาศัยในเขตสน.ประชาชื่น จำนวนทั้งหมด 361,582 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างมาทั้งหมด 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยจะเป็นแบบสอบถามและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชน พบว่า ความหวาดกลัวที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินเช่น ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ขณะอยู่นอกบ้านพัก อาคารร้านค้า หรือห้องพักเวลา กลางคืนอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นความรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือไม่มั่นคงในทรัพย์สินของตนเองและบุคคลในครอบครัว

ลิขสิทธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การดำเนินการศึกษาความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบพร้อมแสดงจุดพื้นที่ความกลัวในลักษณะของแผนที่เพื่อให้ นิสิต บุคลากรและประชาชนโดยรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรได้นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

- 1) การเก็บและรวบรวมข้อมูล
- 2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3) เครื่องมือและโปรแกรมที่ใช้
- 4) การนำเข้าข้อมูล
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้มาจากการทำแบบสอบถามออนไลน์ของนิสิต บุคลากรและประชาชนโดยรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรผ่าน Google Form

แบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิต ภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ

ความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร

เพศ *

- ชาย
- หญิง

อายุ

คำตอบของคุณ

สถานภาพ

- นิสิต
- อื่นๆ: _____

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

คณะ *

- คณะนิติศาสตร์
- คณะมนุษยศาสตร์
- คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร
- คณะศึกษาศาสตร์
- คณะสังคมศาสตร์
- วิทยาลัยนานาชาติ
- คณะทันตแพทยศาสตร์
- คณะพยาบาลศาสตร์
- คณะแพทยศาสตร์
- คณะเภสัชศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์
- คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- คณะสาธารณสุขศาสตร์
- คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- คณะวิทยาศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- อื่นๆ: _____

ชั้นปี

1

2

3

4

5

6

อื่นๆ: _____

ท่านคิดว่าบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนครสวรรค์มีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด

มาก

ปานกลาง

น้อย

ไม่มีความเสี่ยงเลย

ช่วงเวลาไหนที่ท่านคิดว่าเป็นเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

03.00 - 06.00 น.

19.00 - 21.00 น.

21.00 - 24.00 น.

24.00 - 03.00 น.

ระบุสถานที่ GPS (Lat,long)

คำตอบของคุณ

จากสถานที่ที่ท่านเลือก จงเลือกระดับความกลัวต่ออาชญากรรมต่อสถานที่นั้นๆ

- รู้สึกกลัวน้อย
- รู้สึกกลัวปานกลาง
- รู้สึกกลัวมาก

คุณรู้สึกปลอดภัยแค่ไหนที่ออกจากที่พักเพียงคนเดียวในบริเวณนี้หลังจากมืด

- ไม่ปลอดภัยเลย
- ปลอดภัยเล็กน้อย
- ปลอดภัยพอสมควร
- ปลอดภัยมาก

คุณใช้ยานพาหนะใดในการเดินทางในเวลากลางคืน

- จักรยานยนต์
- จักรยาน
- รถยนต์
- อื่นๆ: _____

ในแต่ละวันคุณใช้เวลาในการอยู่นอกที่พักอาศัยเป็นเวลากี่ชั่วโมง

- น้อยกว่า 1 ชั่วโมง
- 1 ชั่วโมงขึ้นไป แต่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง
- 3 ชั่วโมงหรือมากกว่า แต่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง
- 5 ชั่วโมงขึ้นไป แต่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง
- 7 ชั่วโมงขึ้นไป

ในเดือนที่แล้วคุณไปเที่ยวพักผ่อนหรือบาร์กี่ครั้งในระยะเวลา 1 เดือน

- ระหว่าง 1 ถึง 3 ครั้ง
- ระหว่าง 4 ถึง 8 ครั้ง
- ระหว่าง 9 ถึง 12 ครั้ง
- มากกว่า 12 ครั้ง
- ไม่เคย

ประเภทของความกลัวอาชญากรรมที่ท่านกลัวว่าจะเกิดขึ้นกับตัวท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ทางร่างกาย
- ทางทรัพย์สิน
- ทางเพศ

Copyright by Naresuan University

All rights reserved

ลักษณะความกลัวอาชญากรรมต่อชีวิต/ร่างกายในรูปแบบใด (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ถูกทำร้ายร่างกาย
- ถูกข่มขู่จะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า
- ถูกพยายามทำร้ายร่างกาย
- ถูกคุกคาม/ลอบติดตาม เดินตาม วิ่งตาม/ล้อมรอบไม่ให้หนี
- ล่วงละเมิดทางเพศ
- ไม่รู้สึกกลัว
- อื่นๆ: _____

ลักษณะความกลัวอาชญากรรมต่อทรัพย์สินในรูปแบบใด (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ถูกขโมย หรือพยายามขโมย (ไม่รวมรถ ขึ้นส่วนต่างๆ ของรถ)
- ถูกขโมยหรือพยายามขโมยยานพาหนะ หรือ สิ่งของที่อยู่ในยานพาหนะที่ครอบครอง
- ถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามา ในบริเวณที่พักหรือบ้าน
- มีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน
- ไม่รู้สึกกลัว
- อื่นๆ: _____

ลักษณะความกลัวอาชญากรรมทางเพศในรูปแบบใด (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- พยายามที่จะกระทำอนาจาร/พยายามล่วงเกินทางเพศ
- พยายามที่จะข่มขืนกระทำชำเรา
- กระทำอนาจาร/ล่วงเกินทางเพศ
- ข่มขืนกระทำชำเรา
- ข่มขู่คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา
- ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโหมหนุง

ลักษณะของที่พักของนิสิตอยู่ในลักษณะใด

- หอพักที่อยู่ในเครื่องของมหาวิทยาลัย
- หอพักที่ไม่ได้อยู่ในเครื่องของมหาวิทยาลัย
- บ้าน
- อื่นๆ: _____

ท่านอาศัยอยู่กับร่วมกับรุ่นเมทหรือบุคคลอื่นหรือไม่

- อยู่
- ไม่อยู่

ท่านเคยมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรไหม (หากเคยกรุณาตอบคำถามด้านล่าง)

- เคย
- ไม่เคย

บริเวณที่ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร

คำตอบของคุณ _____

ท่านมีประสบการณ์เป็นเหยื่อทางอาชญากรรมในบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรทางด้านไหน

คำตอบของคุณ _____

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวรที่อาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวรและโดยรอบมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 22,835 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane) เป็นตารางที่ใช้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร (ภาพที่ 3.1) โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน

ขนาด ประชากร	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ขนาดความคลาดเคลื่อน (e)					
	$\pm 1\%$	$\pm 2\%$	$\pm 3\%$	$\pm 4\%$	$\pm 5\%$	$\pm 10\%$
500	*	*	*	*	222	83
1,000	*	*	*	385	286	91
1,500	*	*	638	441	316	94
2,000	*	*	714	476	333	95
2,500	*	1250	769	500	345	96
3,000	*	1364	811	517	353	97
3,500	*	1458	843	530	359	97
4,000	*	1538	870	541	364	98
4,500	*	1607	891	549	367	98
5,000	*	1667	909	556	370	98
6,000	*	1765	938	566	375	98
7,000	*	1842	959	574	378	99
8,000	*	1905	976	580	381	99
9,000	*	1957	989	584	383	99
10,000	5000	2000	1000	588	385	99
15,000	6000	2143	1034	600	390	99
20,000	6667	2222	1053	606	392	100
25,000	7143	2273	1064	610	394	100
50,000	8333	2381	1087	617	397	100
100,000	9091	2439	1099	621	398	100
∞	10000	2500	1111	625	400	100

ภาพที่ 3.1: ตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ขนาดความคลาดเคลื่อน
ที่มา: ราช ศิริวัฒน์

3.3 เครื่องมือและโปรแกรมที่ใช้

- 1) คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
- 2) โปรแกรมด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ QGIS ArcMap
- 3) Google Map
- 4) โปรแกรม Microsoft Office Word 2016

3.4 การนำเข้าข้อมูล

เป็นข้อมูลปฐมภูมิซึ่งได้มาจากการทำแบบสอบถามออนไลน์ของนิสิตบุคลากรและประชาชนโดยรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรผ่าน Google Form จะถูกนำมาจัดการข้อมูลใหม่และหาจุดความกลัวต่ออาชญากรรมหรือพิกัดโดยใช้ Google Map เข้ามาช่วย แล้วนำข้อมูลเข้าโปรแกรม QGIS

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยนำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามผ่าน Google Form เพื่อนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ และเพื่อศึกษาลักษณะความกลัวต่ออาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น ความกลัวอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย ความกลัวอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ความกลัวอาชญากรรมทางเพศ โดยเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยแต่ละประเภทความกลัวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพซึ่งได้แก่ สถานที่ ช่วงเวลา เพศและอายุ ลักษณะการใช้ชีวิตของประชากร และวิเคราะห์พื้นที่ความกลัวโดยใช้โปรแกรม QGIS เพื่อแสดงพื้นที่ความกลัวพร้อมจัดทำแผนที่โดยการทำให้ Hotspot Map โดยใช้ Kernel Density เป็นอีกหนึ่งวิธีการวัดการกระจายตัวของจุด (Point Pattern Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคในการการประมาณค่าความหนาแน่นเชิงพื้นที่แบบ Kernel หาพื้นที่ในการวิเคราะห์ข้อมูลความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม เป็นอีกหนึ่งวิธีการวัดการกระจายตัวของจุดซึ่งเป็นเทคนิคในการการประมาณค่าความหนาแน่นเชิงพื้นที่ความกลัวต่ออาชญากรรมโดยผลลัพธ์ที่ได้ นั้นจะแสดงออกมาในรูปแบบของ Raster ซึ่งจะทำให้การคำนวณหาความหนาแน่นและการกระจายของข้อมูล ถ้าหากบริเวณใดมีการเกาะกลุ่มของข้อมูลมากจะเป็นพื้นที่ความหวาดกลัวสูงที่จะมีโอกาส การเกิดอาชญากรรมขึ้นได้

บทที่ 4

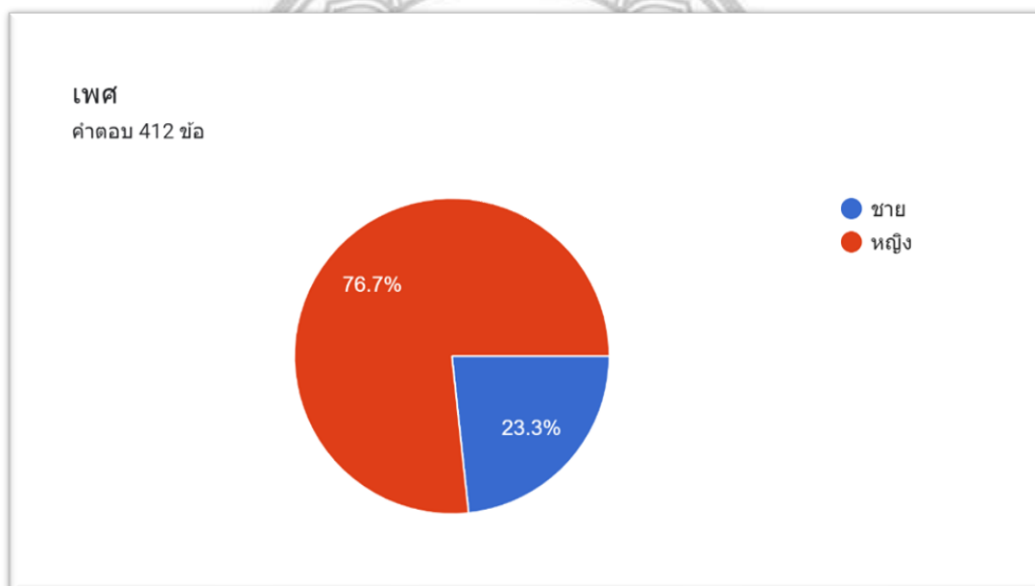
ผลการวิจัย

จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิต และประชาชนภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ ซึ่งได้ผลลัพธ์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 เพศ

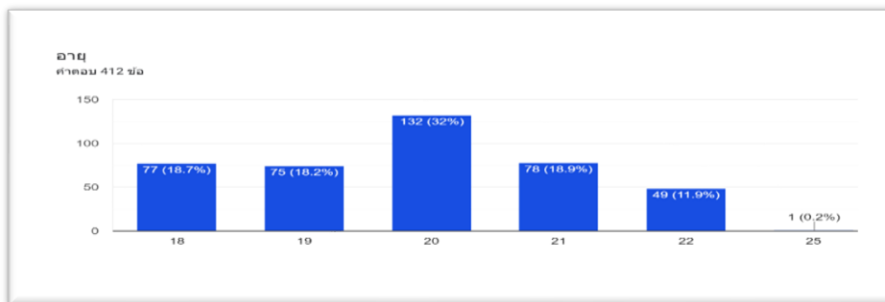
จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิต ภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ แบ่งเป็นเพศชาย 96 คน คิดเป็น 23.3% และ เพศหญิง 316 คน คิดเป็น 76.7%

ภาพที่ 4.1: แผนภูมิวงกลมแสดงเพศ

4.2.2 ช่วงอายุ

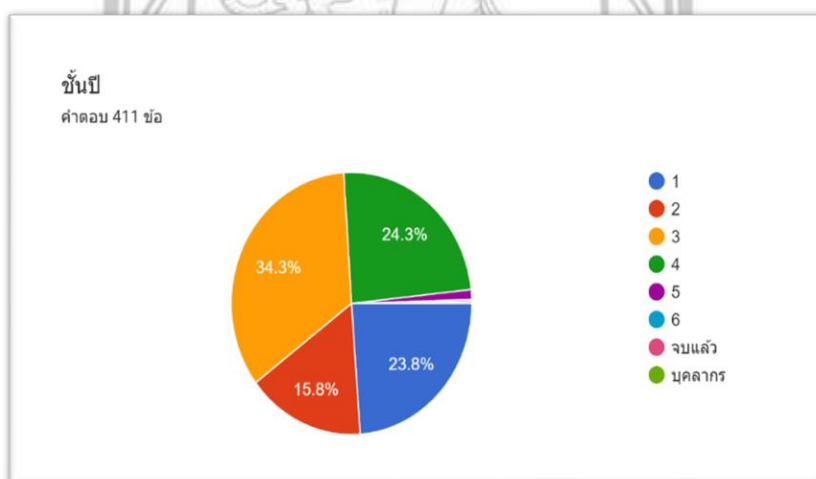
จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิต ภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ ช่วงอายุที่มากที่สุดคือ ช่วงอายุ 20 ปี มีจำนวน 132 คน คิดเป็น 32% รองลงมา เป็น ช่วงอายุ 21 ปี มีจำนวน 78 คน คิดเป็น 18.9%, ช่วงอายุ 18 ปี มีจำนวน 77 คน คิดเป็น 18.7%, ช่วงอายุ 19 ปี มีจำนวน 75 คน คิดเป็น 18.2%, ช่วงอายุ 22 ปี มีจำนวน 49 คน คิดเป็น 11.9% และช่วงอายุที่น้อยที่สุดคือมีเพียงแค่ 1 คน คือช่วงอายุ 25 ปี คิดเป็น 0.2%

ภาพที่ 4.2: แผนภูมิวงกลมแสดงอายุ

4.1.3 ชั้นปี

จากผลการสำรวจแบบสอบถามความถี่ต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยรัตนนครและพื้นที่โดยรอบ พบว่าชั้นปีที่ทำแบบสอบถามมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 141 คน คิดเป็น 34.3% รองลงมาเป็น ชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็น 24.3% และชั้นปีที่ 1 จำนวน 98 คน คิดเป็น 23.8% , ชั้นปีที่ 2 จำนวน 65 คน คิดเป็น 15.8%, ชั้นปีที่ 5 จำนวน 5 คน คิดเป็น 1.2% และสุดท้ายเรียนจบแล้ว จำนวน 1 คน คิดเป็น 0.2%

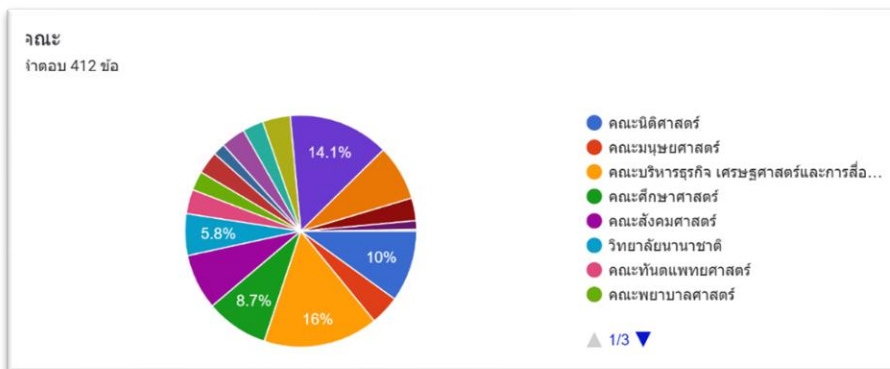

ภาพที่ 4.3: แผนภูมิวงกลมแสดงชั้นปี

4.1.4 คณะ

จากผลการสำรวจแบบสอบถามความถี่ต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยรัตนนครและพื้นที่โดยรอบ พบว่าคณะห้าคณะที่มีการทำแบบสอบถามมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือคณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร จำนวน 66 คน คิดเป็น 16% รองลงมาเป็นคณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 58 คน คิดเป็น 14.1% รองลงมาเป็น คณะนิติศาสตร์ จำนวน 41 คน คิดเป็น 10% และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 32 คน คิดเป็น 7.8% , คณะวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 32 คน คิดเป็น 7.8%

ภาพที่ 4.4: แผนภูมิวงกลมแสดงคณะ

4.2 คำถามเกี่ยวกับความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร

4.2.1 ท่านคิดว่าบริเวณรอบมหาวิทยาลัยนเรศวรมีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด

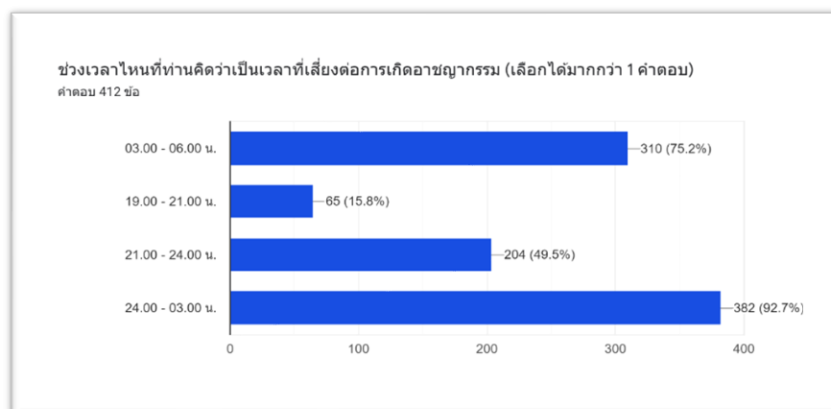
จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบพบว่านิสิตคิดว่ามีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมปานกลางจำนวน 236 คน คิดเป็น 58.7% รองลงมาคือนิสิตและบุคลากรคิดว่ามีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมมากจำนวน 139 คน คิดเป็น 34.6% และน้อยที่สุดคือนิสิตและบุคลากรคิดว่ามีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมน้อย จำนวน 27 คน เท่ากับ 6.7%

ภาพที่ 4.5: แผนภูมิวงกลมแสดงจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

4.2.2 ท่านคิดว่าช่วงเวลาไหนที่ท่านคิดว่าเป็นเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

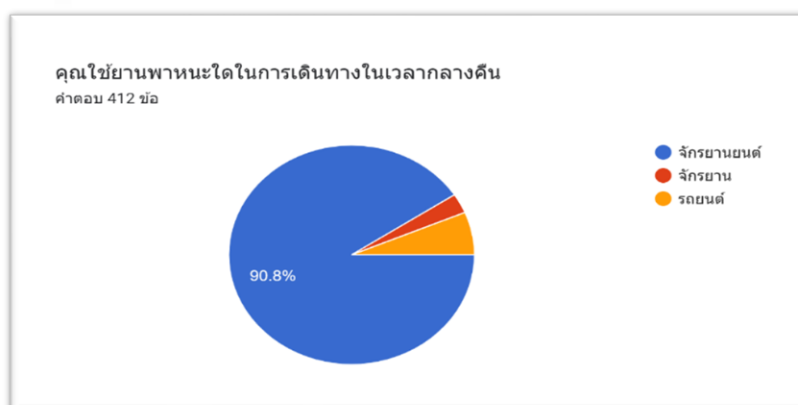
จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ พบว่า ช่วงเวลาที่นิสิตและบุคลากรคิดว่าเป็นเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ช่วงเวลา 24.00-03.00 น. จำนวน 382 คน, ช่วงเวลา 03.00-06.00 น. จำนวน 310 คน, ช่วงเวลา 21.00-24.00 น. จำนวน 204 คน และ ช่วงเวลา 19.00-21.00 น. จำนวน 65 คน คิดเป็น 92.7%, 75.2% ,49.5% และ 15.8% ตามลำดับ

ภาพที่ 4.6: แผนภูมิวงกลมแสดงช่วงเวลาที่คุณคิดว่าเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

4.2.3 คุณใช้ยานพาหนะใดในการเดินทางในเวลากลางคืน

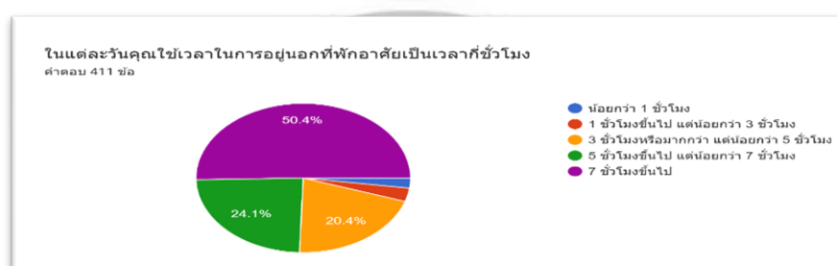
จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ พบว่า นิสิต บุคลากร ใช้รถจักรยานยนต์ในการเดินทางมากที่สุด จำนวน 374 คน รองลงมาคือใช้รถยนต์ จำนวน 26 คน และใช้น้อยที่สุดคือรถจักรยาน จำนวน 12 คน คิดเป็น 90.8% ,6.3% และ 2.9% จากมากไปน้อยตามลำดับ

ภาพที่ 4.7: แผนภูมิวงกลมแสดงการใช้พาหนะในการเดินทาง

4.2.4 ในแต่ละวันคุณใช้เวลาในการอยู่นอกที่พักอาศัยเป็นเวลากี่ชั่วโมง

จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ พบว่า นิสิตและบุคลากรใช้เวลาอยู่นอกที่พักอาศัยมากที่สุดคือ ใช้เวลาอยู่ที่พักอาศัย 7 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 207 คน รองลงมาคือ ใช้เวลาอยู่ที่พักอาศัย 5 ชั่วโมงขึ้นไปแต่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง จำนวน 99 คน ตามด้วยใช้เวลาอยู่ที่พักอาศัย 3 ชั่วโมงหรือมากกว่าแต่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง จำนวน 84 คน ต่อมาคือใช้เวลาอยู่ที่พักอาศัย 1 ชั่วโมงขึ้นไปแต่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง จำนวน 12 คน สุดท้ายใช้เวลาอยู่ที่พักอาศัยน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 9 คน คิดเป็น 50.4%, 24.1%, 20.4%, 2.9% และ 2.2% ตามลำดับ

ภาพที่ 4.8: แผนภูมิวงกลมแสดงเวลาที่อยู่นอกที่พักอาศัย

4.2.5 ในเดือนที่แล้วคุณไปเที่ยวผับหรือบาร์กี่ครั้งในระยะเวลา 1 เดือน

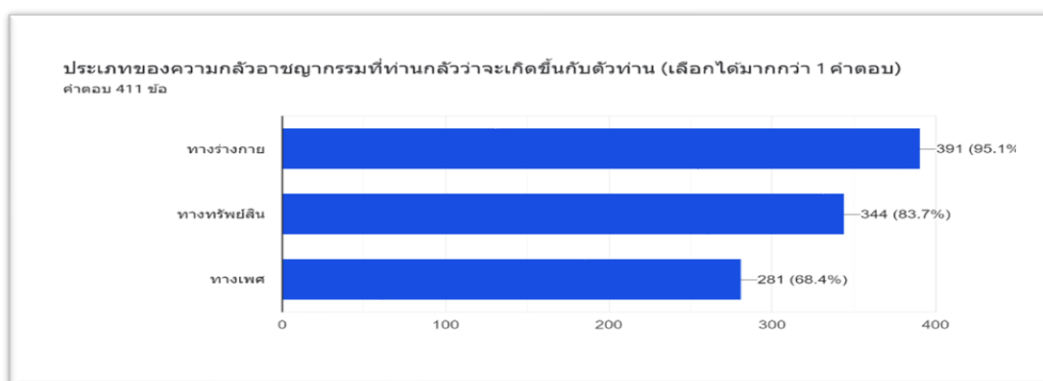
จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ พบว่า จำนวนนิสิตที่ไม่เคยไปเที่ยวผับหรือบาร์เลยมีมากที่สุดอยู่ที่ 215 คน คิดเป็น 52.6% รองลงมาคือไปเที่ยวผับหรือบาร์ระหว่าง 1-3 ครั้ง จำนวน 133 คน คิดเป็น 32.5% ตามด้วยไปเที่ยวผับหรือบาร์ระหว่าง 4-8 ครั้ง จำนวน 49 คน คิดเป็น 12% และไปเที่ยวผับหรือบาร์ระหว่าง 9-12 ครั้ง เท่ากับ 12 คน คิดเป็น 2.9%

ภาพที่ 4.9: แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับหรือบาร์ในระยะเวลา 1 เดือน

4.2.6 ประเภทของความกลัวอาชญากรรมที่ท่านกลัวว่าจะเกิดขึ้นกับตัวท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ)

จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ พบว่า ประเภทของความกลัวอาชญากรรมที่นิสิตกลัวมากที่สุดคือทางร่างกาย จำนวน 391 คน คิดเป็น 95.1% รองลงมาคือทางทรัพย์สินจำนวน 344 คน คิดเป็น 83.7% และที่กลัวน้อยที่สุดคือความกลัวอาชญากรรมทางเพศ 68.4%

ภาพที่ 4.10: แผนภูมิแท่งแสดงความกลัวอาชญากรรมที่จะเกิดกับตนเอง

4.2.7 ท่านอาศัยอยู่ร่วมกับชุมชนหรือบุคคลอื่นหรือไม่

จากผลการสำรวจแบบสอบถามความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบุคลากรมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ พบว่า นิสิตและบุคลากรของมหาวิทยาลัยนเรศวรอาศัยอยู่ร่วมกับชุมชนหรือบุคคลอื่น จำนวน 160 คน คิดเป็น 39.2% และไม่อาศัยอยู่จำนวน 248 คน คิดเป็น 60.8%

ภาพที่ 4.11: แผนภูมิวงกลมแสดงการอยู่อาศัยกับชุมชน

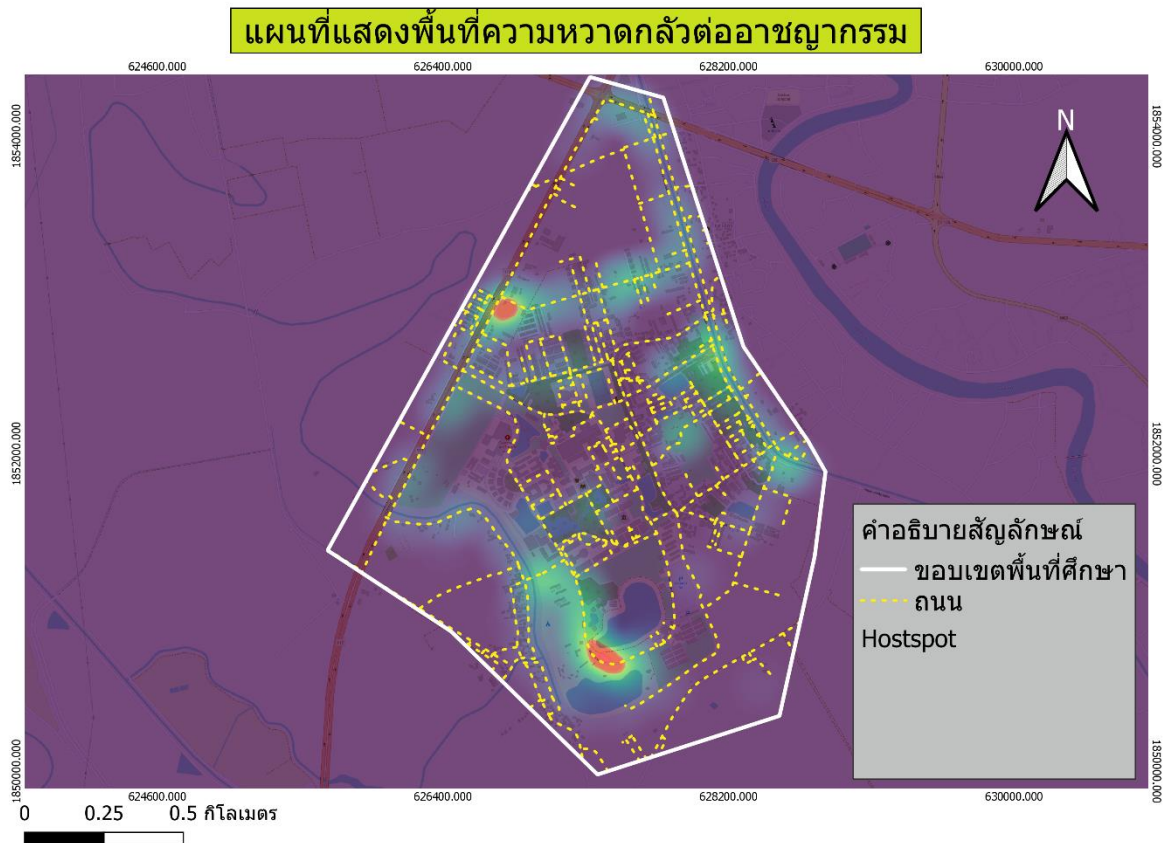
4.3 สรุปผลการศึกษา

มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ได้แก่

- 1) นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรทุกชั้นปี
- 2) นิสิตชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนิสิตปีที่ 1 ส่วนใหญ่ยังพักอาศัยอยู่ในหอในที่ทางมหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้ และยังไม่มีการรับรู้เชิงพื้นที่โดยรอบมากนัก
- 3) นิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์เนื่องจากคนกลุ่มนี้นับเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดเหตุอาชญากรรมได้มากกว่า นิสิตที่ไม่ได้เที่ยวผับหรือบาร์ และ
- 4) กลุ่มนิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดเหตุอาชญากรรมได้มากกว่านิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่พักอาศัยที่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง

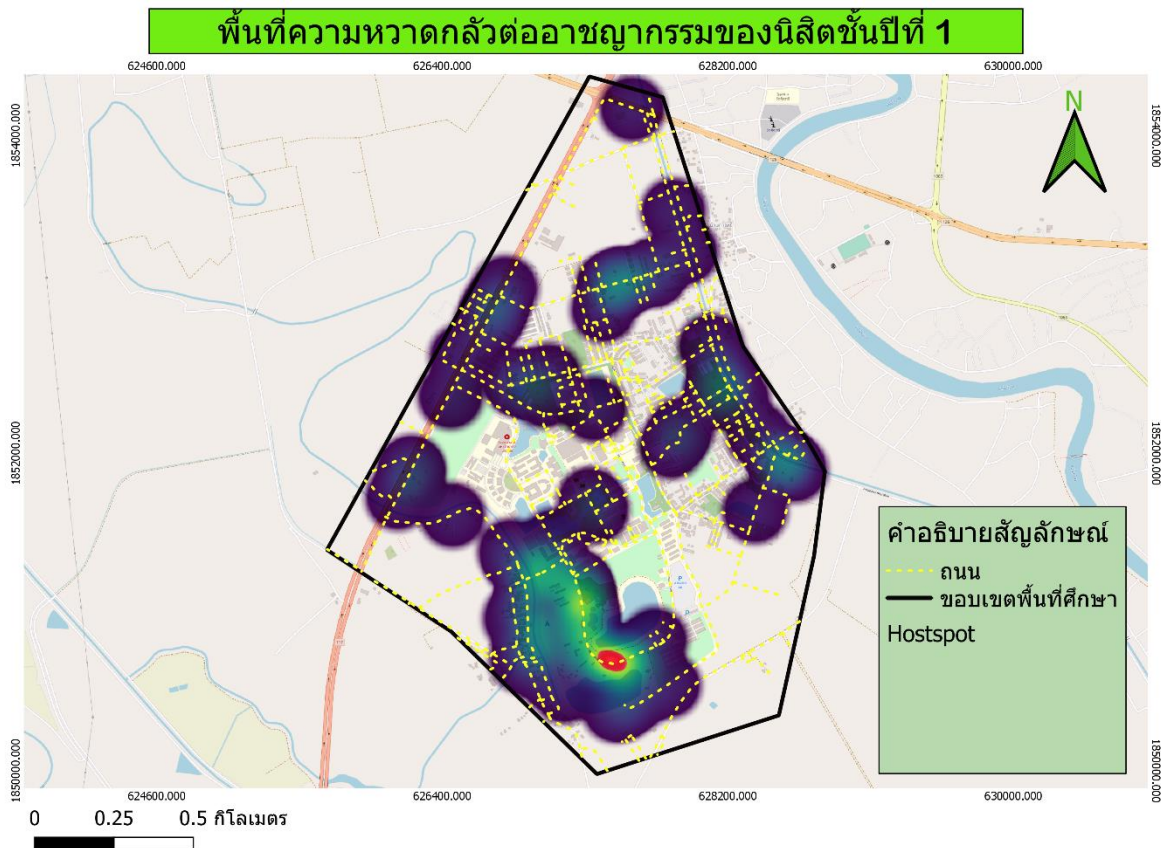
ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

ภาพที่ 4.12: แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรม

จากภาพที่ 4.12 จะแสดงให้เห็นว่าบริเวณจุดที่นิสิต มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดจะเป็นบริเวณหอในภายในพื้นที่มหาวิทยาลัยนเรศวร และบริเวณซอยร้านอาหารบูลิ้มซึ่งเป็นซอยที่เชื่อมต่อบริเวณเส้นทางคูขนานด้านหน้ามหาวิทยาลัยและคลองชลประทาน เนื่องจากเป็นจุดที่มีความเปลี่ยวและความมืด ปกติไม่ค่อยมีคนโดยสารผ่าน จึงส่งผลทำให้เป็นจุดที่นิสิต มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดมากกว่าจุดอื่น

All rights reserved

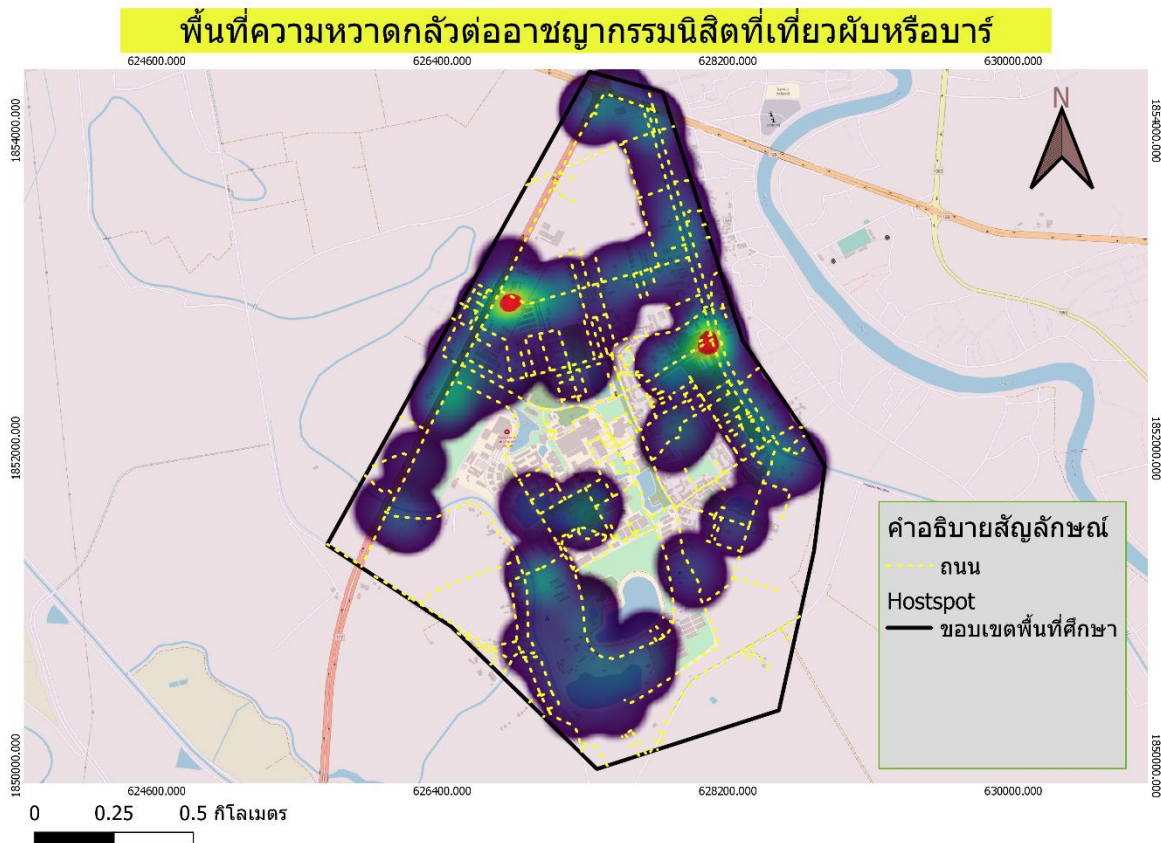

ภาพที่ 4.13: แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตชั้นปีที่ 1

เนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาอาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ อาจจะมีการรับรู้ต่อความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมที่แตกต่างจากนิสิตที่มีการอยู่มาก่อนหน้า

จากภาพที่ 4.13 แยกให้เห็นถึงความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตชั้นปีที่ 1 สรุปได้ว่า จุดที่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดคือ บริเวณโค้งแปลงฝึกงานคณะเกษตรฯ ซึ่งเหมือนกันกับที่นิสิตชั้นปีอื่นเลือก เนื่องจากนิสิตปีที่ 1 ส่วนใหญ่ยังพักอาศัยอยู่ในหอในที่ทางมหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้ และยังไม่มีโอกาสได้โดยสารบริเวณอื่นที่ทำให้เกิดความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากนัก

All rights reserved

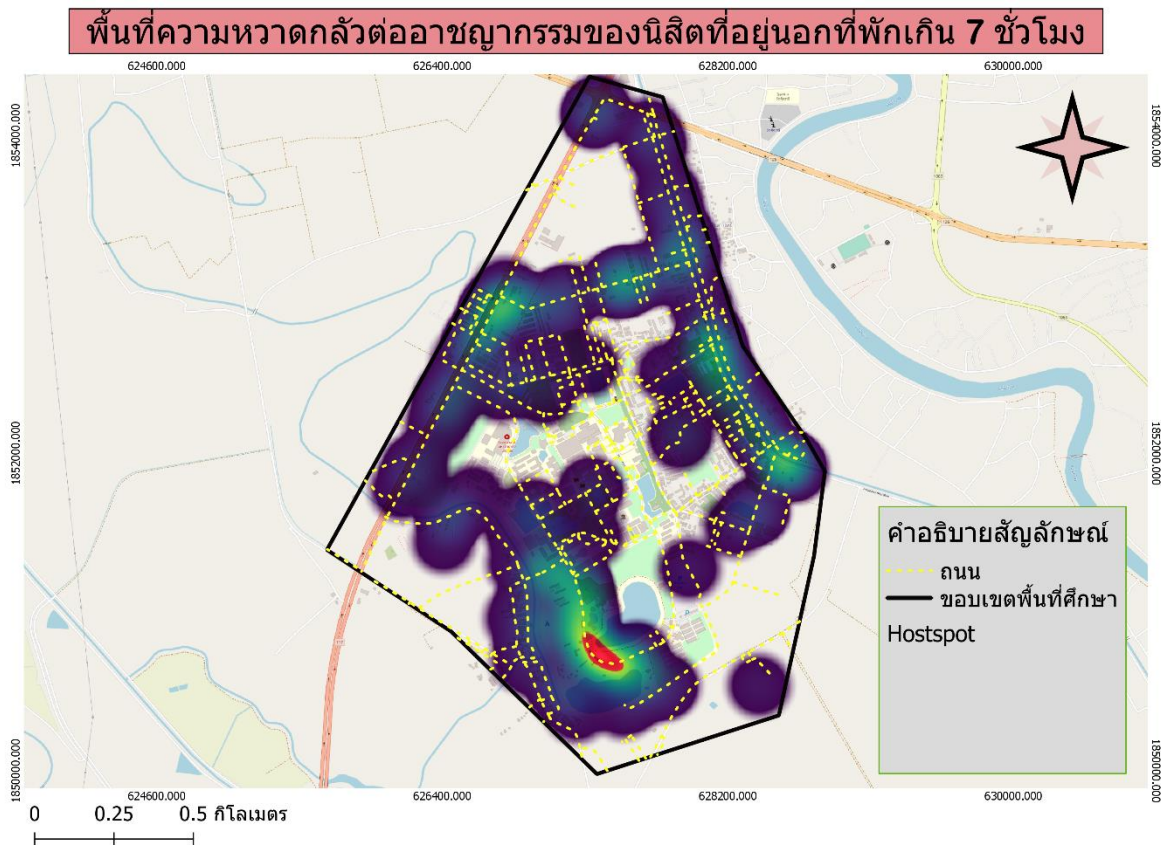

ภาพที่ 4.14: แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์

จากภาพที่ 4.14 แยกให้เห็นถึงความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์ สรุปได้ว่า จุดที่นิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์ มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดคือ บริเวณซอยร้านอาหารบูลิ้ม และบริเวณริมคลองชลซอยประตู 5 หรือที่นิสิตชอบเรียกกันว่าซอยโลเกีย เนื่องจากเป็นซอยที่มีแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวผับหรือบาร์เป็นจำนวนมาก

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่ากลุ่มนิสิตที่มีการเที่ยวผับหรือบาร์เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะเกิดเหตุอาชญากรรมได้มากกว่านิสิตที่ไม่ได้เที่ยวผับหรือบาร์ จึงแสดงแผนที่แยกออกมาเฉพาะ เพื่อให้ทราบถึงจุดที่นิสิตที่เที่ยวผับหรือบาร์มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรม

ภาพที่ 4.15: แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตที่อยู่นอกหอพักเกิน 7 ชั่วโมง

จากภาพที่ 4.15 แยกให้เห็นถึงความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง สรุปได้ว่าจุดที่นิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุดคือ บริเวณโค้งแปลงคณะเกษตรแหวน

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ากลุ่มนิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมงที่จะเกิดเหตุอาชญากรรมได้มากกว่านิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่พักอาศัยที่น้อยกว่า 7 ชั่วโมง จึงแสดงแผนที่แยกออกมาเฉพาะ เพื่อให้ทราบถึงจุดที่นิสิตที่ใช้นิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรม

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในบริเวณมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ ทางผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อหาพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบพร้อมแสดงจุดพื้นที่ความกลัวในลักษณะของแผนที่ผลที่ได้พบว่ากลุ่มนิสิตคิดว่ามีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในบริเวณมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบอยู่ในระดับปานกลาง และเดินทางโดยรถจักรยานยนต์เป็นส่วนมาก และประเภทของความกลัวอาชญากรรมที่นิสิตกลัวมากที่สุดคือทางร่างกาย รองลงมาคือทางทรัพย์สินจำนวน และที่กลัวน้อยที่สุดคือความกลัวอาชญากรรมทางเพศ

โดยจัดทำแผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. แผนที่แสดงความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตทุกชั้นปี

โดยจุดที่นิสิตส่วนใหญ่เลือกกว่ามีความรู้สึกกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด คือ บริเวณซอยร้านอาหารบู๊ลิ้มและบริเวณโค้งแปลงคณะเกษตรแหวน

2. แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตชั้นปีที่ 1

โดยจุดที่นิสิตปี 1 ส่วนใหญ่เลือกกว่ามีความรู้สึกหวาดกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด คือ บริเวณโค้งแปลงคณะเกษตรแหวน ซึ่งเหมือนกันกับที่นิสิตทุกชั้นปีเลือก

3. แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตที่ไปเที่ยวผับหรือบาร์

โดยจุดที่นิสิตที่ไปเที่ยวผับหรือบาร์มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด คือ บริเวณซอยร้านอาหารบู๊ลิ้ม และบริเวณริมคลองชลชลซอยประตู 5

4. แผนที่แสดงพื้นที่ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนิสิตใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง

โดยจุดที่นิสิตที่ใช้เวลาอยู่นอกที่อยู่อาศัยเกิน 7 ชั่วโมง มีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด คือ บริเวณโค้งแปลงคณะเกษตรแหวน

จากแผนที่ที่เลือกนำมาแสดงจากทั้ง 4 กลุ่ม จะเห็นได้ว่ามีสถานที่ที่นิสิตมีความรู้สึกหวาดกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมที่เหมือนกันคือ บริเวณโค้งแปลงคณะเกษตรแหวน

5.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาพื้นที่ความหวาดกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตบริเวณมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากการทำแบบสอบถามโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวรที่อาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลผ่าน โปรแกรมด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ QGIS ArcMap เพื่อแสดงพื้นที่ความกลัวพร้อมจัดทำแผนที่โดยการทำ Hotspot Map โดยใช้ Kernel Density เป็นอีกหนึ่งวิธีการวัดการกระจายตัวของจุด (Point Pattern Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคในการการประมาณค่าความหนาแน่นเชิงพื้นที่แบบ Kernel

โดยจากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า นิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวรมีความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมปานกลาง ซึ่งในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุอาชญากรรมนั้น ต้องอาศัยข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสภาพพื้นที่และรูปแบบความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งข้อมูลที่ทางผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ออกมาถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปต่อยอดเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนป้องกันและควบคุมเหตุอาชญากรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมนั้นถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องคอยควบคุมจัดการทำให้ลดลง แต่ก็มีในบางครั้งที่ตำรวจอาจจะเข้ามาดูแลได้ไม่ทั่วถึง เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องระมัดระวัง และคอยสังเกตในพื้นที่ตัวเองอยู่เสมอ

จากผลของการวิจัยนี้เห็นได้ว่าความกลัวต่อการเกิดอาชญากรรมของนิสิตยังคงมีมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการแก้ไขหรือปรับปรุงให้พื้นที่เสี่ยงที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรมให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น และป้องกันตัวเองเบื้องต้นไม่พาตัวเองไปอยู่ในพื้นที่เสี่ยง

ทางผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรที่จะเจาะลึกในรายละเอียดต่างๆ ให้เพิ่มมากขึ้น ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมเป็นประชาชนทุกคนที่อาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่หลากหลายและมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น เนื่องจากภายในมหาวิทยาลัยนเรศวรและพื้นที่โดยรอบไม่ได้มีเพียงนิสิตที่อาศัยอยู่ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากวิจัยนี้หากในอนาคตมีความแม่นยำของข้อมูลมากขึ้นในหลายๆด้าน ก็อาจจะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานแก้ไขและป้องกันเหตุอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ได้

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved

บรรณานุกรม

ตติยา ปัญญาวัต และคณะ, /“ความหวาดกลัวอาชญากรรมของวัยรุ่นหญิงไทย,”/วารสารธรรมศาสตร์/ ปีที่ 37 ฉบับที่ 2 /(2561):/101-107.

กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, /“การสร้างเครื่องมือวัดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่อชีวิตร่างกาย และทรัพย์สินของผู้สูงอายุ,”/กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ/2561:/1-4

ปิยะชัย ถิ่นไทยงาม, /พื้นที่เสี่ยงของอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน, / (ปริญาตรี/คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพย์สินกรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/มหาวิทยาลัยนเรศวร, /2560), /6-15.

กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, /การสร้างเครื่องมือวัดความหวาดกลัวจากภัยอาชญากรรม, / (รายงานการวิจัย/กองวิจัยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ, /2561), /33-44.

ณิศพล รักษาธรรม และเกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์, /“ความหวาดกลัวอาชญากรรมทางเพศของหญิงที่โดยสารรถยนต์ (รถแท็กซี่),”/วารสารกระบวนการยุติธรรม/ปีที่ 9 เล่มที่ 2/(พฤษภาคม-สิงหาคม):/ 78-83.

ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และเสกสัณ เครือคำ, /“ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ตำรวจนครบาลประชาชื่น,”/สาขาวิชาอาญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต /(2556):/1-6.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Copyright by Naresuan University

All rights reserved